

Fafaragók paradicsoma Oromhegyesen

Új helyen, de a régi arcokkal és a korábbi négy tábor családias hangulatával zajlott le Oromhegyesen az ötödik Nemzetközi fafaragótábor. Azt a bizonyos új helyet a tábor létrehozójának és házigazdájának, **Erdélyi Istvánnak** és családjának köszönhetik az alkotók, aki az Atlantis Garden Klub szomszédságában mindennemű külső támogatás nélkül tető alá hozta az Ulmus Egyesület alkotóházát.

– Régi álmom valósult meg, hiszen ezzel nem csak az alkotóházat sikerült egy tető alá hoznom, hanem a tábor résztvevőinek étkeztetését, elszállásolását és munkaterületét is, ami nagy előny az alkotók és az alkotómunka szempontjából is. Hat személynek tudunk itt szállást biztosítani, de úgy alakítottuk ki az épületet, hogy nagyjából 30 fős csoportok fogadására is alkalmas legyen, akiknek az élelmezését is meg tudjuk a konyhánkkal oldani. Talán az tartalmak mellett látogatottabb lesz az alkotóház és többen mutatnak majd érdeklődést a fafaragás művészetére iránt is, gondolok itt természetesen elsősorban a gyerekekre, az utánpótlásra – nyilatkozta Erdélyi István.

A házigazda mellett az idei tábor munkájában **Nick Ferenc, Baksics Tibor, Szalai Norbert, Bagi Rafael** és **Szemcsuk István** fafaragó mesterek és **Törő György** fafaragó népi iparművész is részt vett. A bonyhádi Szemcsuk István néhány évvel ezelőtt frissen nyugalmazott pedagógusként csatlakozott a társasághoz. A „Tanár úr”, ahogyan a többiek nevezik, hasznos művészi jellegű tanácsokkal látja el a többieket.

– Nagyon szeretek Oromhegyesre jönni. Nagyszerű a hely, nagyszerű a társaság, jó kedvvel és szeretettel dolgozunk, szinte már egy család vagyunk. Az is jó, hogy ebben a táborban már előre tudjuk a témát, fel tudjuk osztani magunk között ki mit csinál, melyik alkotás elkészítésében vesz részt. Idén Szent Mihály életnagyságú szobrát faragtuk ki, de készítettünk három új szobrot az oromhegyesi templomkertben karácsonykor felállításra kerülő Betlehemhez is, ami, ahogy hallom, nagy népszerűségnek örvend a környéken, sokan a csodájára járnak. Emellett díszpadokat is faragtunk a helyi és környékbéli települések utcáira, tereire, amelyekből az óvodáknak is jut majd. Ezúttal tölgyfát használtunk, amit házigazdánk szerzett be, mi meg kiválogattuk, miből, mit érdemes csinálni. A tölgyfa időálló fajta, megfelelő kezeléssel és védelemmel évtizedekig állja az időjárás viszontagságait. Ma már nem csak kézzel dolgozunk, hiszen akkor nem biztos, hogy a néhány nap alatt eleget tudnánk tenni felvállalt kötelezettségeinknek, hanem hoztuk saját gépeinket is, ami a határ miatt némi kockázattal járt ugyan, de szerencsére nem csináltak belőle problémát a vámosok. Remélem vissza vinni sem lesz akadálya – mondja mosolyogva a Tanár úr.

Mint több más nyári fafaragótáborra, az oromhegyesire is a Falvak Kultúrája Alapítvány keretében működő Dunai Nemzetközi Alkotókör szervezésében került sor. Elnöke, Törő György szekszárdi fafaragó népi iparművész Erdélyi Istvánnal egyetemben az oromhegyesi tábor alapítója is.

– Az Alkotókör elsősorban azzal a céllal jött létre, hogy szebbé, lakhatóbbá tegyük alkotásaival a környezetünket. Nyáron szinte havonta találkozunk egy-egy fafaragótáborban. Nemrégiben Aranyapátiban jártunk, hamarosan pedig Sopronkövesdre megy a társaság. Mindenhol ott vagyok, és mindig elérékenyülök, amikor látom, hogy milyen nagyszerű kis alkotóközösségeket és alkotótáborokat hoznak létre az emberek. A legújabb csoda itt ért Oromhegyesen, hisz ezúttal ez a csodás kis alkotóház, az Ulmus Egyesület alkotóháza fogadott bennünket. Örömmel tölt el, hogy a Dunai Nemzetközi Alkotókör elnökeként, amely mintegy 100 fafaragó mesterrel büszkélkedhet már, arról is beszámolhatok, hogy immár négy komoly alkotóközpontunk van a kisebb alkotótáborok mellett. Rahó után van már szlovákiai és szlovéniai alkotóközpontunk és íme most már délvidéki is. Remélem, hogy munkáink jóvoltából idegenforgalmi hasznot is hozunk majd ennek a térségnek, hiszen a szép szobrokra, totemoszlopokra, kapukra, feliratokra, díszes padokra vagy éppen az oromhegyesi betlehemre sokan lehetnek kíváncsiak és vesznek maguknak annyi fáradságot, hogy eljőjenek és megnézzék azokat – hallottuk Törő Györgytől.

A találoan Ulmusnak (szilfa) elnevezett oromhegyesi egyesület új alkotóháza újra elcsendesedett. Erdélyi István szavaival élve remélhetőleg nem egészen a hatodik fafaragótábor kezdetéig, mert a házigazda azt szeretné, ha az alkotóházat új tartalmakkal sikerülne feltölteni. Terveiben az esetleges képzőművészeti táborok mellett egy kimondottan gyerekeknek szánt fafaragó tábor életre keltése is szerepel, hiszen a fafaragás tudományának továbbviteléhez, a fából készült műalkotások hagyományának életben tartásához elengedhetetlen az utánpótlás képzése, nevelése. Bízunk benne, hogy az akarat mellett érdeklődőkből sem lesz hiány.

Bödő Sándor